

Din scriurile sale mai însemnate, publicate în Revista contemporană, cităm următoarele 3 poeme mari: „Irena“ în No. din Aprilie 1873; „Cântece și plângerî,“ în cele din Iulie și August, același an, și „Mirésa strigoiului“ în No. din Iunie și Iulie 1874.

Totे scriurile sale sunt în poesie. Ca poet este unul din cei mai eminenți din pleiada jună; puternic în manuirea artei poetice, am puté dice, că pășește în scriurile sale pe urma lui Bolintinénu. A scrisu destul de mult, dar' respândit prin diferite jurnale. Déca totе poesiile sale ar fi adunate și publicate în parte, ar forma câte-va volume, ce ar înfrumuseța literatura nóstră. În totе poesiile sale limba e dulce, ușoră, cadență îngrijită, rima regulată. Genul diferă.

Drept probă de modul scriierilor sale, reproducem aci, în întregul ei, poesia „Balada Nebunilor“:

«Am palate somtuouse unde sunt atâtea rele,
 «Am și carceri afundate unde gem în fiare grele
 «Inocinții! însă astă-dă este timpul oportun,
 «Am să le dărâm pe totē! și prin urletul cel mare,
 «Ce vor face 'n dărâmare,
 «Am să rîdă ca . . . un nebun.

 «Am și legi scrise cu sânge, codice de guvernare,